

Ikt. sz.: KSB/78-1/2012.

KSB-26/2012. sz. ülés
(KSB-77/2010-2014. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v *

az Országgyűlés **Kulturális és sajtóbizottságának**
2012. szeptember 24-én, hétfőn, 10 óra 05 perckor
a Képviselői Irodaház V. emelet 569. számú tanácstermében
megtartott üléséről

**A jegyzőkönyv eredeti hitelesített példánya az Országgyűlés Levéltárában megtalálható.*

Tartalomjegyzék

<i>Napirendi javaslat</i>	3
<i>Az ülés résztvevői</i>	4
<i>Elnöki bevezető, a napirend elfogadása</i>	5
<i>A muzeális intézményekről, a nyilvános könyvtári ellátásról és a közművelődésről szóló 1997. évi CXL. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/8165. szám)</i>	6
<i>Vita és szavazás</i>	6
<i>A Bethlen Gábor Alap 2011. évi tevékenységéről és működéséről szóló beszámoló (J/7766. szám)</i>	10
<i>Kérdések, hozzászólások</i>	10
<i>Mihályi Erzsébet (Bethlen Gábor Alap) válasza</i>	11
<i>Döntés általános vitára való alkalmasságról</i>	12
<i>A 2013-as év Horthy Miklós emlékévvé nyilvánításáról szóló határozati javaslat (H/7639. szám)</i>	12
<i>Szávay István (Jobbik) szóbeli kiegészítése</i>	12
<i>Hozzászólások</i>	13
<i>Szávay István (Jobbik) reflexiói</i>	17
<i>Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba-vételéről</i>	18
<i>A külföldön rekedt magyar kulturális javak feltárásáról, megóvásáról, illetve hazahozataláról szóló határozati javaslat (H/7814. szám)</i>	19
<i>Ferenczi Gábor (Jobbik) szóbeli kiegészítése</i>	19
<i>Pörzse Sándor (Jobbik) szóbeli kiegészítése</i>	19
<i>Hozzászólások</i>	20
<i>Ferenczi Gábor (Jobbik) reflexiói</i>	21
<i>Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba-vételéről</i>	22
<i>Egyebek</i>	22

Napirendi javaslat

1. A muzeális intézményekről, a nyilvános könyvtári ellátásról és a közművelődésről szóló 1997. évi CXL. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/8165. szám)
(Módosító javaslatok megvitatása)
(Első helyen kijelölt bizottságként)

2. A Bethlen Gábor Alap 2011. évi tevékenységéről és működéséről szóló beszámoló (J/7766. szám)
(Általános vita)

3. A 2013-as év Horthy Miklós emlékévvé nyilvánításáról szóló határozati javaslat (H/7639. szám)
(Vona Gábor, Farkas Gergely és Szávay István (Jobbik) képviselők önálló indítványa)
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba-vételéről)

4. A külföldön rekedt magyar kulturális javak feltárásáról, megóvásáról, illetve hazahozataláról szóló határozati javaslat (H/7814. szám)
(Ferenczi Gábor és Pörzse Sándor (Jobbik) képviselők önálló indítványa)
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba-vételéről)

5. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Dr. Cser-Palkovics András** (Fidesz), a bizottság elnöke
Karácsony Gergely (LMP), a bizottság alelnöke

Pálffy István (KDNP), a bizottság alelnöke
Gulyás Dénes (Fidesz)
Dr. Gyimesi Endre (Fidesz)
Dr. Kupper András (Fidesz)
Lukács László (Fidesz)
Menczer Erzsébet (Fidesz)
Németh Zoltán (Fidesz)
Szabó Csaba (Fidesz)
Karvalics Ottó (KDNP)
Dr. Hiller István (MSZP)
Novák Előd (Jobbik)
Pörzse Sándor (Jobbik)
Dr. Vitányi Iván (független)

Helyettesítési megbízást adott

Gyutai Csaba (Fidesz) dr. Gyimesi Endrének (Fidesz)
Kiss Attila (Fidesz) Gulyás Dénesnek (Fidesz)
Karvalics Ottó (KDNP) megérkezéséig Menczer Erzsébetnek (Fidesz)
Szabó Csaba (Fidesz) megérkezéséig dr. Kupper Andrásnak (Fidesz)
Németh Zoltán (Fidesz) távozása után Lukács Lászlónak (Fidesz)
Pálffy István (KDNP) távozása után Karvalics Ottónak (KDNP)
Mandur László (MSZP) dr. Hiller Istvánnak (MSZP)

Meghívottak részéről

Hozzászólók

L. Simon László kultúráért felelős államtitkár (Emberi Erőforrások
Minisztériuma)
Mihályi Erzsébet igazgató (Bethlen Gábor Alap)
Szávay István országgyűlési képviselő (Jobbik)
Ferenczi Gábor országgyűlési képviselő (Jobbik)

A bizottság titkársága részéről

Dr. Nagy Zoltán, a bizottság tanácsadója

(Az ülés kezdetének időpontja: 10 óra 05 perc)

Elnöki bevezető, a napirend elfogadása

DR. CSER-PALKOVICS ANDRÁS (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Tisztelt Bizottság! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Megkezdjük a mai bizottsági ülésünket és a munkát. Kérdezem, hogy a kiküldött napirendi javaslatához van-e kérdés, észrevétel. *(Jelzésre:)* Hiller István miniszter úrnak adom meg a szót.

DR. HILLER ISTVÁN (MSZP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Azt javaslom, hogy a kiküldött napirendi javaslatához képest módosítsuk a mai napirendi javaslatunkat. Konkrét javaslatom, hogy a napirendi javaslat 3. pontját, a 2013-as év Horthy Miklós-emlékévvé nyilvánításáról szóló határozati javaslatot vegyük le a napirendről. Érvként szeretném felhozni József Attila költészetét, Illyés Gyula Puszták népe című művét, sok tízezer, mézárszékre küldött magyar katonát és munkaszolgálatost. Azt kérem, hogy a javaslatomról – ami módosító javaslat a napirendi javaslatához képest – szavazzunk. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Mielőtt Novák Előd képviselő úrnak megadnám a szót, aki szintén jelentkezett, szeretném felhívni miniszter úr figyelmét, hogy nem ér váratlanul ez a fajta javaslat, hiszen a Népszavában már elolvashattam az ezzel kapcsolatos véleményt, miszerint nyílt törvénysértésre kéri a miniszter úr a bizottságot és a bizottság elnökét is. A Házszabály 98. §-ának (3) és (4) bekezdése ugyanis világosan fogalmaz, miszerint a képviselő által benyújtott törvényjavaslat csak abban az esetben kerül az Országgyűlés tárgysorozatába, ha azt a kijelölt bizottság támogatja. A képviselő úr által benyújtott törvényjavaslatot a házelnök kiadja a kijelölt bizottságnak, jelesül nekünk, amely 30 napon belül – ha a képviselő sürgős tárgyalást kért, 8 napon belül – határoz az indítvány tárgysorozatba-vételéről. Ebben nincs mérlegelési jogosítványa a kijelölt bizottságnak, a tárgysorozatba-vételről tárgyalnia kell, és adott esetben természetesen dönthet úgy, hogy egy javaslatot olyan mértékben tart méltatlannak, hogy az érdemi vitában sem vesz részt senki, hanem hoz róla egy döntést. Emellett természetesen az indítványról szavaztatni fogom a bizottságot.

Novák Előd képviselő úrnak adom meg a szót.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm, elnök úr már elmondta, amit akartam. Kutya ugat, karaván halad.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Van-e más kérdés a napirendi javaslattal kapcsolatban? *(Nincs jelentkező.)* Először a Hiller miniszter úr megfogalmazott módosító indítványt teszem fel szavazásra, amely szerint a 3. napirendi pontot vegyük le a mai napirendi javaslatok közül. Kérdezem, hogy ki támogatja. *(Szavazás.)* Egy támogató szavazatot kapott, tehát a bizottság nem vette le a napirendi pontot a napirendi javaslatból, hanem törvényes keretek között – miután ez törvényi kötelezettsége –, meg fogja azt tárgyalni, és természetesen döntést fog róla hozni. Most szavazunk az egész napirendi javaslatról. Kérdezem, hogy ki támogatja a napirendi javaslatot. *(Szavazás.)* Tizenhárom. Ki nem támogatja? *(Szavazás.)* Egy. A javaslatot a bizottság elfogadta.

A muzeális intézményekről, a nyilvános könyvtári ellátásról és a közművelődésről szóló 1997. évi CXL. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/8165. szám)

Vita és szavazás

Soron következik a T/8165. számú törvényjavaslathoz beérkezett módosító indítványok megtárgyalása. A napirendi pont tárgyalásánál köszöntöm L. Simon László államtitkár urat! Kérem, hogy a tárca, illetve a kormány álláspontját az egyes módosító indítványokkal kapcsolatban tárja a bizottság elé! *(Karácsony Gergely az üléssterembe érkezik.)*

Meg is kezdenénk a módosító indítványok tárgyalását. Az 1. pontban Gyimesi Endre képviselő úr módosító indítványát tárgyaljuk. Kérdezem államtitkár úr álláspontját.

L. SIMON LÁSZLÓ kultúráért felelős államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Támogatjuk.

ELNÖK: Kérdezem, hogy ki kíván hozzászólni. *(Nincs jelentkező.)* Ki támogatja a módosító indítványt? *(Szavazás.)* Tizenkettő. Ki nem támogatja? *(Nincs jelentkező.)* Ki tartózkodik? *(Szavazás.)* Kettő tartózkodással a bizottság támogatta a javaslatot.

A 2. számú módosító indítvány Michl József képviselő úr módosító indítványa, összefüggésben a 22. számú javaslattal. Kérdezem államtitkár urat.

L. SIMON LÁSZLÓ kultúráért felelős államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Egyetlenegy mondatos kiegészítést szeretnék mondani, elnök úr – köszöntve a bizottság tagjait és minden meghívott vendéget –, hogy ezt és a következőt, amelynek nagyjából ugyanaz a tartalma, mint az előzőnek, csak Balassagyarmatra vonatkozóan, nem tudjuk támogatni. Egy egységes rendszert kívánunk létrehozni, viszont tudjuk jól, hogy itt két olyan megyéről van szó, ahol a régi múzeumi egység mellett a szocializmus időszakában megyeszékhellyé tett bányászvárosokban új múzeumegységet hoztak létre, tehát valóban oda kell figyelniük ezeknek a működésére és finanszírozására. A törvényjavaslat a jelenlegi formájában is alkalmas ennek a problémának a kezelésére, de azok a költségvetési támogatási formák, amelyekről a legutóbbi bizottsági ülésen beszámoltam, ezt garantálni is fogják. Arra kérem tehát a tisztelt bizottságot, hogy ezt és a következőt se támogassa; a kormány részéről mi nem támogatjuk.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem, hogy van-e kérdés, észrevétel a módosító indítvánnyal kapcsolatban. *(Nincs jelentkező.)* Kérdezem, hogy ki támogatja a módosító indítványt. *(Szavazás.)* Egy szavazatot kapott. A módosító indítványt a bizottság nem támogatta, és az egyharmadot sem kapta meg.

A 3. számú módosító indítvány következik, Balla Mihály képviselő úr javaslata, összefüggésben a 23. számú javaslattal.

L. SIMON LÁSZLÓ kultúráért felelős államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Nem támogatjuk.

ELNÖK: Államtitkár úr az előbb jelezte is, hogy ezt a módosító indítványt az előbb elmondott okok és indokok alapján nem támogatja a kormány. Kérdezem, hogy ki támogatja a módosító indítványt. *(Szavazás.)* Egy igen. A bizottság nem támogatta, és az egyharmadot sem kapta meg. *(Szabó Csaba az üléssterembe érkezik.)*

A 4. számú módosító indítvány következik, Karácsony Gergely képviselő úr javaslata, összefüggésben a 6., 16. és 17. számú módosító indítványokkal. Kérdezem államtitkár úr álláspontját.

L. SIMON LÁSZLÓ kultúráért felelős államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Nem támogatjuk. Azért nem támogatjuk, mert ennek a problémának a kezelése nem igényel törvényi felhatalmazást, ezt egyébként is garantálja a mostani jogszabály is.

ELNÖK: Köszönöm. Kérdezem, hogy kíván-e hozzászólni bármelyik képviselőtársam. *(Nincs jelentkező.)* Kérdezem, hogy ki támogatja a módosító indítványt. *(Szavazás.)* Egy igen szavazattal a bizottság nem támogatta, és az egyharmadot sem kapta meg.

Az 5. számú javaslat következik, Nagy Csaba képviselő úr javaslata. Kérdezem államtitkár úr álláspontját.

L. SIMON LÁSZLÓ kultúráért felelős államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Nem támogatjuk.

ELNÖK: Kérdezem, hogy kíván-e hozzászólni bármelyik képviselőtársam. *(Nincs jelentkező.)* Kérdezem, hogy ki támogatja a módosító indítványt. *(Nincs jelentkező.)* Senki nem támogatta, így az egyharmadot értelemszerűen nem kapta meg.

A 6-osról szavaztunk. A 7. számú módosító indítvány következik, Vitányi István képviselő úr javaslata, összefüggésben a 28. számú javaslattal. Kérdezem államtitkár urat.

L. SIMON LÁSZLÓ kultúráért felelős államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Támogatjuk.

ELNÖK: Hozzászólási szándékot nem látok. Kérdezem, hogy ki támogatja a módosító indítványt. *(Szavazás.)* Tizenhárom. Ki nem támogatja? *(Nincs jelentkező.)* Ki tartózkodik? *(Szavazás.)* Egy tartózkodás. A bizottság elfogadta a javaslatot.

A 8. számú javaslat Menczer Erzsébet képviselő asszony javaslata, összefüggésben a 13., 14., 18., 20. és 26. számú javaslatokkal. Kérdezem államtitkár urat.

L. SIMON LÁSZLÓ kultúráért felelős államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Támogatjuk, de szeretném megjegyezni, hogy itt tulajdonképpen nem arról van szó, hogy a megyei könyvtári rendszert a korábbi formájában őrizné meg, pusztán csak az elnevezésében marad megyei könyvtár; itt a „hatókörű” szót törölnénk. Ennek alapvetően az az oka, hogy ez a könyvtártípus egy nemzetközileg elismert könyvtártípus, és a nemzetközi szervezetekben való feladatellátás indokoltá teszi, hogy megmaradjon ez a név. Ezért köszönjük képviselő asszony módosító indítványát, annyi megjegyzéssel, hogy természetesen ez továbbra is azt jelenti, hogy a fenntartó a város lesz, a megyeszékhely, a feladat- és hatáskörök nem változnak – tehát pont azok, amelyeket mi a törvényjavaslatban megfogalmaztunk –, csak az elnevezésben van változás, úgyhogy mi a tárcza részéről ezt támogathatónak tartjuk.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kíván-e hozzászólni bármelyik képviselőtársam? *(Nincs jelentkező.)* Kérdezem, hogy ki támogatja a módosító indítványt. *(Szavazás.)* A bizottság ezt egyhangú döntéssel támogatta.

A 9. számú javaslat következik, Bóka István és Szedlák Attila képviselő urak javaslata. Kérdezem államtitkár úr álláspontját.

L. SIMON LÁSZLÓ kultúráért felelős államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Nem támogatjuk. Ennek részletesen kifejtettem az okait már a vitában is.

ELNÖK: Köszönöm. Kíván-e bárki hozzászólni? *(Nincs jelentkező.)* Kérdezem, hogy ki támogatja a módosító indítványt. *(Szavazás.)* Egy támogató szavazatot kapott. A bizottság nem támogatta, és az egyharmadot sem kapta meg.

A 10. számú javaslat következik, Hegedűs Lorántné és Kepli Lajos képviselők javaslata. Kérdezem a kormány álláspontját.

L. SIMON LÁSZLÓ kultúráért felelős államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Nem támogatjuk.

ELNÖK: A kormány nem támogatja. Hozzászólási szándékot nem látok. Kérdezem, hogy ki támogatja a módosító indítványt. *(Szavazás.)* Hárman támogatják. A bizottság nem támogatta, az egyharmadot nem kapta meg.

A 11. számú javaslat következik, szintén Hegedűs Lorántné és Kepli Lajos képviselők javaslata. Kérdezem államtitkár urat. *(Karvalics Ottó az ülésterembe érkezik.)*

L. SIMON LÁSZLÓ kultúráért felelős államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Nem támogatjuk.

ELNÖK: Hozzászólási szándékot nem látok. Kérdezem, hogy ki támogatja a módosító indítványt. *(Szavazás.)* Hárman támogatják. A bizottság nem támogatta, az egyharmadot nem kapta meg.

A 12. számú javaslat következik, Bóka István és Szedlák Attila képviselők javaslata. Kérdezem államtitkár urat.

L. SIMON LÁSZLÓ kultúráért felelős államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Nem támogatjuk.

ELNÖK: Hozzászólási szándékot nem látok. Kérdezem, hogy ki támogatja a módosító indítványt. *(Szavazás.)* Egy támogató szavazatot kapott. A bizottság nem támogatta, az egyharmadot nem kapta meg.

A 13-asról szavaztunk, a 14-esről szavaztunk. A 15. számú módosító indítvány következik, Karácsony Gergely képviselő úr javaslata. Kérdezem a kormány álláspontját. *(Pálffy István távozik az ülésteremből. – Dr. Vitányi Iván az ülésterembe érkezik.)*

L. SIMON LÁSZLÓ kultúráért felelős államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): A 72. § ezt egyértelműen rendezi, úgyhogy teljesen fölösleges a javaslat. Nem támogatjuk.

ELNÖK: Hozzászólási szándékot nem látok. Kérdezem, hogy ki támogatja a módosító indítványt. *(Szavazás.)* Kettő támogató szavazatot kapott. A bizottság nem támogatta, az egyharmadot nem kapta meg.

A 16., 17., a 18. számú javaslatokról szavaztunk. A 19. számú javaslat következik, amely Gyimesi Endre képviselő úr javaslata. Kérdezem a kormány álláspontját.

L. SIMON LÁSZLÓ kultúráért felelős államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Támogatjuk.

ELNÖK: Hozzászólási szándékot nem látok. Kérdezem, hogy ki támogatja a módosító indítványt. *(Szavazás.)* Tizennégy. Ki nem támogatja? *(Nincs jelentkező.)* Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* Kettő. A bizottság támogatta a módosító indítványt.

A 20-asról szavaztunk. A 21. számú javaslat következik, szintén Gyimesi Endre képviselő úr javaslata. Kérdezem a kormány álláspontját.

L. SIMON LÁSZLÓ kultúráért felelős államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Támogatjuk.

ELNÖK: Hozzászólási szándékot nem látok. Kérdezem, hogy ki támogatja a módosító javaslatot. *(Szavazás.)* Tizenöt. Ki nem támogatja? *(Nincs jelentkező.)* Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* Kettő. A bizottság elfogadta a módosító indítványt.

A 22-esről szavaztunk, a 23-asról is szavaztunk. A 24. számú javaslat következik, Menczer Erzsébet képviselő asszony javaslata.

L. SIMON LÁSZLÓ kultúráért felelős államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Támogatjuk.

ELNÖK: Hozzászólási szándékot nem látok. Kérdezem, hogy ki támogatja a módosító indítványt. *(Szavazás.)* Tizenhárom. Kik tartózkodtak? *(Szavazás.)* Négy. A bizottság 4 tartózkodással támogatta a javaslatot.

A 25. számú javaslat következik, Gyimesi Endre képviselő úr javaslata. Kérdezem az államtitkár urat.

L. SIMON LÁSZLÓ kultúráért felelős államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Támogatjuk.

ELNÖK: Hozzászólási szándékot nem látok. Kérdezem, hogy ki támogatja a módosító indítványt. *(Szavazás.)* Tizenöt. Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* Kettő tartózkodás. A bizottság támogatta a módosító indítványt.

A 26. számú javaslatról szavaztunk. A 27-esről kell még dönteni, Gyimesi Endre képviselő úr javaslata. Kérdezem a kormány álláspontját.

L. SIMON LÁSZLÓ kultúráért felelős államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Támogatjuk.

ELNÖK: Hozzászólási szándékot nem látok. Kérdezem, hogy ki támogatja a módosító indítványt. *(Szavazás.)* Tizenöt. Kik tartózkodtak? *(Szavazás.)* Kettő. A bizottság 2 tartózkodással támogatta a javaslatot.

A 28-asról szavaztunk. A 29-esről kell még döntenünk, amely szintén Gyimesi Endre képviselő úr javaslata. Kérdezem az államtitkár urat.

L. SIMON LÁSZLÓ kultúráért felelős államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Támogatjuk.

ELNÖK: Hozzászólási szándékot nem látok. Kérdezem, hogy ki támogatja. *(Szavazás.)* Tizenhárom. Kik tartózkodtak? *(Szavazás.)* Négy. A bizottság 4 tartózkodással

támogatta a javaslatot. Köszönöm szépen. Ezzel ezt a napirendi pontot lezártuk. Államtitkár úr, megfogalmazódott egy olyan kérdés – és ha jól tudom, akkor két hét múlva erre lenne is lehetőség –, hogy a KÖH-hel kapcsolatos kérdésekről itt a bizottságban tudjunk tárgyalni. Kérdezem államtitkár urat, hogy jók-e az információim.

L. SIMON LÁSZLÓ kultúráért felelős államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Igen, köszönöm szépen, állunk a szakmai vita elé. Azt kértem elnök úrtól múlt hét végén, amikor egyeztettünk, hogy ne a mai bizottsági ülésen beszéljünk erről, mert nem lesz rá időnk, nem lesz rá alkalmunk, és a részletes vitával kell most foglalkoznunk. Egyébként is szeretném, ha erre a nagy súlyú törvényjavaslatra koncentrálnánk, erre fókuszálnánk, valóban erről vitatkoznánk, és utána térjünk vissza két hét múlva a KÖH átalakítására. Mi is, a BM is és adott esetben a KIM is nyitottak vagyunk arra, hogy eljőjjünk, és képviselőtársaim kérdéseire érdemi válaszokat adjunk.

ELNÖK: Köszönöm. Hiller képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. HILLER ISTVÁN (MSZP): Mint aki ezt a javaslatot tette két bizottsági üléssel ezelőtt, ezt a választ elfogadom, nekem ez rendben van, azzal, hogy a bizottság történetében a korábbi években többször rendeztünk olyan nyílt ülést, ahol kimondottan meghívottak voltak, tehát nem egyszerűen lehetővé tettük, hogy valakik eljőjenek, hanem meghívtuk őket. Ez egy olyan vita, ahol a nyilvánosság előtti szakmai érvek csaptak össze. Azt javaslom, hogy ahogy a korábbiakban több más témában ilyen bizottsági ülés volt, ezt hasonlóképpen rendezzük meg, és így két hét múlva erre a vitára a szakmai nyilvánosság bevonásával sor kerülhet. Az időpont és a téma felvetés nekem rendben van.

A Bethlen Gábor Alap 2011. évi tevékenységéről és működéséről szóló beszámoló (J/7766. szám)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Köszönöm, államtitkár úr. Soron következik a Bethlen Gábor Alap 2011. évi tevékenységéről és működéséről szóló, J/7766. számú beszámoló. Kérdezem, hogy kívánják-e kiegészíteni az írásos anyagot szóban. *(Jelzésre:)* Nem kívánják. Kérdezem a bizottság tagjait, hogy van-e kérdés, észrevétel a jelentéssel, illetve a beszámolóval kapcsolatban. *(Jelzésre:)* Novák Előd képviselő úrnak adom meg a szót.

Kérdések, hozzászólások

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Jelentéstevők! Azt gondolom, a Jobbik eddig is legkomolyabb kritikusa volt a Bethlen Gábor Alapnak a kezdeti pozitív, jóhiszemű hozzáállás után, amikor még támogattuk a javaslatukat, hiszen Szávay István képviselőtársam, szakpolitikusunk is – aki a bizottsági ülésen is nyomon követi a munkánkat, az észrevételeket – az elmúlt másfél évben már több tucatnyi közleményben, felszólalásban, tévészereplésben felhívta a figyelmet a rendszer működésének visszasságaira és hiányaira.

Röviden azért én is szeretném a bizottság előtt megerősíteni, miszerint Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes úr ígéretével szemben ez az új rendszer – legalábbis a Szülőföld Alaphoz képest – egyáltalán nem gyorsabb, nem is szakszerűbb, nem átláthatóbb, nem igazságosabb; tulajdonképpen semmit sem sikerült határidőre teljesíteni. Nagyon nagy csalódás ez számunkra. A korábbi időkhez képest is minden pályázat kiírása, elbírálása, folyósítása is csúszott. Sokszor azt tapasztaltuk, hogy a szakmai helyett a politikai szempontok domináltak – legalábbis ennek a gyanúja lengte körül a bírálati rendszert –, az ellenzék pedig semmilyen ellenőrzési, a külfonniak pedig még csak minimális beleszólási

lehetőséggel rendelkeznek, összességében pedig a reálértéket tekintve már annyi pénz sincs a külhoni magyarok céljaira – 12 milliárd forint –, mint a szocialisták éveiben volt. Mindezek fényében pedig különösen elfogadhatatlannak tartjuk, hogy 800 millió forintot költenek működési kiadásokra, miközben ilyen színvonalú munkát végeznek el. Ez különösen elfogadhatatlan, még ha ez végül is csak a jéghegy csúcsa is. Szávay István képviselőtársam – most, hogy végre az Országgyűlés elé kerül ez a javaslat –, bővebben is ki fogja fejteni az álláspontunkat, én egyelőre előljáróban ennyit kívántam mondani, és ha erre tudnak valamit felhozni védekezés gyanánt, akkor azt természetesen örömmel meghallgatjuk.

ELNÖK: További hozzászólási szándékot nem látok. Megadom a szót válaszádra.

Mihályi Erzsébet (Bethlen Gábor Alap) válaszája

MIHÁLYI ERZSÉBET igazgató (Bethlen Gábor Alap): Köszönöm, elnök úr. Tisztelettel köszöntöm a bizottságot! Mihályi Erzsébet vagyok, a Bethlen Gábor Alapot kezelő Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt. támogatásfinanszírozási igazgatója. A képviselő úr által felvetetteket két nagy témára csoportosítanám: egyrészt nehezményezi az időbeli csúszást, másrészt pedig a technikai lebonyolítást illetően fogalmaz meg elmarasztaló gondolatokat. Az idővel kapcsolatosan azt kell mindenképpen tudni – bizonyára ismert is a tisztelt bizottság számára –, hogy jogszabályi környezet, valamint jogi bejegyzés okán az alapkezelő létrejötte 4 hónap 18 napot csúszott, egész konkrétan 2011. április 18-án kezdte meg a működését a Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt. Az, hogy nem térek ki a 2012-es évi működésre, pusztán csak azért van, mert jelen bizottsági ülés témája a 2011. évi alap működésének a beszámolója, felhívva a tisztelt jelenlévők figyelmét arra, hogy az alap beszámolója a mindenkori számviteli szabályok szerint történik, tehát alapvetően nem a 2011. évi tevékenységünk, hanem a 2011. évi pénzügyi mozgás szakmai alátámasztása történt meg a benyújtott anyagban.

A technikai elmarasztalásra kitérve – nem gondolnám, hogy védekeznünk kell, nem gondolnám azt, hogy bíróság előtt állunk – három elemre hívnám fel a figyelmet. Egyrészt a határon túli közreműködők bevonása a 2011. évben úgy történt meg, hogy minden nyújtott pályázati formában közreműködők határon túli szaktestületek, jelesül oktatás-nevelési támogatások nyújtása keretében a pedagógusszövetségek, nyílt pályázatok, munkanevén „A magyar kultúráért és oktatásért” elnevezésű pályázataink keretében határon túli szakmai testületek. A „Határtalanul” program kialakítását a közoktatási intézmények határon túli képviselőivel, szakmai testületeivel alakítottuk ki. Nem gondolnám tehát azt, hogy a határon túliaknak nincsen semmilyenfajta közreműködésük, beleszólásuk. (*Novák Előd: Azt mondtam, hogy minimális.*) Nem beszélve arról, hogy négyesintű döntéshozatal szerint működik az Országgyűlés által elfogadott CLXXXII. törvény alapján a Bethlen Gábor Alap, vagyis a Magyar Állandó Értekezlet mindenkori ajánlásai alapján a Bethlen Gábor Alap kollégiuma, javaslattevő, döntés-előkészítő tevékenysége nyomán a Bethlen Gábor Alap bizottsága elfogadja a 2011., ebben az évben a 2012. évi támogatási pályázati stratégiát. Ilyen módon tehát azt gondolom, hogy a lehető legszélesebb körben érintett mindenki a javaslattevést illetően, mind a mi végrehajtásunkat illetően is.

A technikai megoldások közé mindenképpen fel kell sorolnom, ami a jelenlévők tájékoztatására bizonyára ismert már a megküldött anyagból, hogy a 2011. évben sikerült az oktatás-nevelési támogatásokat eljuttatni a támogatottakhoz. Ez körülbelül negyedmillió támogatottat érint, jelesül 2011-ben 252 ezer pályamunkának a pozitív elbírálását, 264 ezer pályázat feldolgozását a lehető legkorszerűbb módon igyekezett az alapkezelő eljuttatni a támogatottakhoz, folyószámlát nyitva, az OTP Bank közreműködésével, direkt módon eljuttatva a támogatottakhoz. Ez azt jelentette, hogy 2011-ben már az oktatási év első napjaiban, szeptemberben, jelesül szeptember 8-án megkapta támogatottak mintegy

60 százaléka a támogatást; ez a korábbi években fél évet csúszott. Év végére sikerült 99 százalékos realizálással ezt a támogatási formát eljuttatni a támogatottakhoz. Az alapkezelő működésére vonatkozóan pedig az általános elfogadott szabály szerint 10 százalék állt volna rendelkezésre. Az alapkezelő 2011-ben 6,93 százalékot különített el, nem használta fel, mint ahogy látható is a beszámolónkból, az év végi passzív időbeli elhatárolások során ez látható, nem használta fel, maradvány keletkezett, tehát a 6,93 százalékot sem használtuk fel. Köszönöm.

Döntés általános vitára való alkalmasságról

ELNÖK: Kérdezem, hogy van-e további kérdés, észrevétel. *(Nincs jelentkező.)* Nem látok ilyet. Köszönöm szépen a szóbeli kiegészítést és a válaszadást. Kérdezem a bizottságot, hogy ki az, aki általános vitára alkalmasnak tartja a beszámolót. *(Szavazás.)* Tizennégy. Kik nem tartják általános vitára alkalmasnak? *(Szavazás.)* Hárman nem tartják általános vitára alkalmasnak, a bizottság viszont alkalmasnak tartotta, és eszerint döntött. Nagyon szépen köszönöm az alap részéről a megjelenést és a kiegészítést.

A 2013-as év Horthy Miklós emlékévvé nyilvánításáról szóló határozati javaslat (H/7639. szám)

Soron következik két, jobbkios képviselők által benyújtott és a bizottság hatáskörébe tartozó napirendi előterjesztésnél a tárgysorozatba-vételről való döntés, illetve az ezt megelőző vita.

Az első a H/7639. számú javaslat. Kérdezem, hogy van-e, aki képviseli. *(Jelzésre:)* Kérem Szávay képviselő urat, hogy fáradjon a mikrofonhoz! Képviselő úr, kérdezem, hogy kívánja-e a javaslatot szóban kiegészíteni. *(Jelzésre:)* Képviselő úr a szó.

Szavay István (Jobbik) szóbeli kiegészítése

SZÁVAY ISTVÁN országgyűlési képviselő (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Képviselőtársaim! A javaslatunk indoklásában azt hiszem, elég szépen – ha nem is volt nagyon patetikus fogalmazás – és világosan megindokoltuk, hogy miért tartanánk fontosnak ezt a javaslatot.

A Jobbik az elmúlt két évben is számos olyan javaslattal élt, amelynek az volt a célja, hogy nemzeti történelemszemléletünket egy más mederbe terelje. Az volt a célunk, hogy 20-22 évvel a rendszerváltás után végre meghaladjuk a marxista történetírás és történelemszemlélet bizonyos dogmáit, bizonyos alaptételeit. Ezek közé a dogmák közé tartoznak a fasiszta Magyarország, a Horthy-fasizmus eszméje és alapvető kitételei, amelyek a mai napig is jelen vannak a magyar történetírásban és a magyar történeti gondolkodásban. Jó példa volt erre Hiller képviselő úr napirend előtti hozzászólása, illetve napirend előtti javaslata, amikor erről a javaslatról gyakorlatilag vitázni sem volt hajlandó, sőt törvénysértésre kérte a bizottságot. Nyilván képviselő úr majd el fogja mondani a jól ismert tételeit ezzel a javaslattal kapcsolatban. Le lehet ezt szavazni, képviselő úr, de hála Istennek, elmúltak azok az idők, amikor úgy lehet ilyen kérdésekről dönteni, hogy a másként gondolkodók véleményét sem hajlandóak meghallgatni.

A Jobbik Magyarorszáért Mozgalom értékelése Horthy Miklós személyét és történelmi szerepét illetően alapvetően más, mint amit az elmúlt 45 év történetírása sugallt. Horthy Miklós számunkra egy olyan államférfit, egy olyan államfőt jelent, aki a forradalmak sújtotta, területileg szétesett, gazdaságilag kifosztott és lenullázott Magyarországot néhány évtized alatt talpra állította, és egy olyan nemzeti keresztény Magyarországot valósított meg, és egy olyan erős Magyarország megteremtése volt a célja, amely sokak véleményével ellentétben valóban mindenkinek az otthona lehet, és egy nagyobb szociális biztonságot és gazdasági erőt tud felmutatni.

Természetesen sokat lehet vitatkozni Horthy Miklósnak a második világháború utolsó éveiben betöltött szerepéről és döntéseiről, mi azonban úgy gondoljuk, hogy Horthy Miklós életművét, személyét az egész életén, az egész politikáján és a több évtizedes tettein keresztül kell megvizsgálni. Nem véletlen az, hogy Horthy Miklóst nem idézték a nürnbergi háborús törvényszék elé 1945-öt követően. Mi úgy gondoljuk, és úgy tartjuk helyesnek, ha Horthy Miklós történelmi tetteit, életútját, cselekedeteit, a nemzetért és a magyarságért végzett tetteit összességében kezelve ítéljük meg az ő személyét, és ebből a szempontból megítélve számunkra ő a XX. század egyik kiemelkedő államférfija, akinek a szerepe végre helyre kell, hogy kerüljön a magyar történetírásban és a magyar közgondolkodásban. Ezt a célt szolgálja a javaslatunk. Köszönöm szépen. *(Németh Zoltán távozik az ülésteremből.)*

ELNÖK: Megnyitom az egykörös vitát. Kérdezem, hogy ki kíván hozzászólni. *(Jelzésre:)* Pörzse képviselő úrnak adom meg a szót.

Hozzászólások

PÖRZSE SÁNDOR (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Szávay István képviselőtársam nagyon jól összefoglalta, hogy ezt a napirendi pontot miért tárgyaljuk. Nagyon érdekes ez a kérdés, hiszen Szávay István és Hiller István is – ha jól tudom – mind a ketten történészek, és itt vélem felfedezni, illetve látom azt, hogy politikailag nehéz letérni a lenini útról, tehát amit az elmúlt ötven évben mondtak, azt most is tartani kell.

Két tényre szeretném felhívni a figyelmet Horthy Miklós megítélésével kapcsolatban, és ezt most tényleg, mint történésznek mondom. Amikor Horthy ellen beszélnek, akkor leginkább azért beszélnek ellene, hogy a második világháború végén, az utolsó években betöltött szerepét próbálja az úgynevezett politikai baloldal mindig valami ördögtől való dolognak beállítani. A tény ezzel szemben az, hogy amikor Horthy megtudta, hogy léteznek koncentrációs táborok, akkor a világtörténelemben, illetve a második világháború történetében egyedülállóként, tehát egyetlenként Magyarország, illetve az ő személyes parancsára tűzparanccsal fölvezényelték Esztergomból Koszorús Ferenc páncélos ezredét, tűzparanccsal körbevették a gettót, és onnantól fogva megakadályozták a deportálást.

Szeretném megkérdezni, mint történészt – tulajdonképpen ilyenkor bármelyik baloldali történészt –, hogy ezt a saját lelkében hova rakja akkor, amikor fasisztázzák, nácizsák, csatlósozzák Horthy Miklóst. Persze a történelem szubjektív, ki lehet forgatni minden cselekedet, minden mondatot, de amikor versenyt emlékeznek Raoul Wallenberg megemlékezésénél, akkor például azt a tényt hova teszik, hogy amikor a szovjetek őt letartóztatták, akkor 15 kiló aranyat találtak a pánccsaszekrényében? 15 kiló aranyat! Bármelyik történész oldalakat tudna írni arról, hogy vajon ez a 15 kiló arany jóhiszeműen mit jelent, és mit jelent rosszhiszeműen. Horthy Miklós megítélésénél is erre a két tényre szeretném felhívni a figyelmet; csak erre a kettőre. Én pedig azt mondom, hogy ha 1921-ben Horthy Miklóst Szegeden nem választják meg, szerintem nincs Magyarország – se úgy, ahogy most van, se úgy, ahogy előtte volt –, semmilyen Magyarország nincsen, és ez itt a lényeg. Köszönöm.

ELNÖK: Hiller István képviselő úré a szó.

DR. HILLER ISTVÁN (MSZP): Az elmúlt percek nagyon világosan bizonyították, hogy aki írni tud, az még nem író, aki történelem szakot végzett, az még nem történész, és nem is feltétlenül tud történelmi összefüggésekben gondolkodni, aki meg beszélni tud, az még nem feltételezi azt, hogy gondolatai is vannak. A Magyar Országgyűlés nem a Magyar Tudományos Akadémia Történettudományi Intézete és nem is egy egyetemi tanszék. Történelmi vitákat az elmúlt harminc évben, sőt a '60-as évek végétől ebben a kérdéskörben

folytattak, ezeknek a publikációi nyilvánosak; ha valaki ezt nem olvassa, az még nem jelenti azt, hogy ez nincs. Azt gondolom, hogy erről a kérdéstről szavazással politikai döntést kell hozni, a szakmai vitát meg a szakmai körökben kell lefolytatni, nem csak érdeklődők véleményét meghallgatva. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Karácsony Gergely alelnök úré a szó.

KARÁCSONY GERGELY (LMP): Köszönöm a szót. Valóban nehéz kérdés az, hogy politikusok gombot nyomogatva vagy kezüket feltartva döntenek arról, hogy mi a helyes és mi a helytelen. Azt gondolhatnánk, hogy egy sikeres országban, egy konszolidált demokráciában bizonyos kérdésekkel kapcsolatosan nem kell vitát nyitnunk, hanem azokról kell vitatkoznunk, hogy hogyan szeretnénk bizonyos, közösen elfogadott morális céloknak megfelelően előrelendíteni az országot, és lehetnek közöttünk politikai viták, de a nagy morális kérdéseket nem kell újra és újra kinyitnunk, és azokat újra feltennünk.

Amikor Horthy-ról beszélünk, akkor nyilván arról is beszélünk, hogy milyen jövőt szeretnénk Magyarországnak, és nemcsak arról, hogy milyen múltja volt. Van az az örökbecsű Beatrice-sláger, hogy Utálok az egész XX. századot. Nekünk sajnos az jutott, hogy olyan XX. század van mögöttünk, amiből nagyon kevés olyan pozitív dolgot lehet kiemelni, amibe kapaszkodni tudunk. Vannak ilyenek, és én azt sem állítom, hogy a Horthy-rendszerben ne lett volna olyan elem, amit utólag pozitívként tudunk elfogadni, de a Horthy-rendszer egésze szerintem vállalhatatlan egy olyan politikai közösségnek, amit Magyarországnak nevezünk, egyszerűen azért, mert olyan eszmék és olyan értékek mellett volt elkötelezett, amely nem összeegyeztethető azzal, ahogy szerintem a XXI. században Magyarországon egy politikai közösséget meg kellene teremtenünk és előrevinnünk.

Szávay képviselőtársam arról beszélt, hogy mindenki otthona volt a Horthy-rendszer. Nem akarok olcsó poénokat elsütögetni, de kérdezze meg erről Szegedi Csanád nagymamáját. *(Pörzse Sándor: Ez olcsó; ez azért olcsó.)*, és kérdezze meg azokat a leszármazottakat, akiknek a néhány generációval előbb lévő felmenőik akár a Don-kanyarban, akár a haláltáborokban vagy a munkatáborokban, vagy csak egyszerűen végtelenül szegény, falusi gyerekként megélték a Horthy-rendszert. Nem tudom, hogy miért kell nekünk a XXI. században ezt a korszakot piedesztálra emelnünk, és miért nem olyan elemeket, olyan szereplőket keresünk a múltban, akik ezt az országot nem megosztják, hanem egységesíteni tudják. Szerintem vannak ilyenek, és még a Horthy-rendszerben is voltak ilyenek; még a Horthy rendszer politikusai között is voltak olyanok, akik azt gondolom, hogy beleférnek abba a közös történelmi táblóba, amit a XXI. századi magyaroknak érdemes tisztelniük. *(Dr. Hiller István: Így van.)* Vannak ilyen emberek. Szerintem Bethlen István egy ilyen ember, Klebelsberg Kuno egy ilyen ember, de alapvetően a rendszer egésze, amit Horthy személye képvisel, nem ilyen.

Éppen ezért arra kérem jobbkios képviselőtársaimat, hogy ne akarják ezt az országot folyamatosan provokálni olyan javaslatokkal és olyan, a múltból előrangot alakokkal, akikről pontosan lehet tudni, hogy a társadalom egyik része, Horthy esetében egyébként a nagyobbik része nem tud ezzel azonosulni, sőt bizonyos családokban, nagyon sok családban – egyébként nemcsak a holokauszt-áldozatok családjában – nagyon súlyos és nagyon fájó emlékeket ébreszt. Önök ezeket az embereket sértik meg akkor, amikor Horthy próbálják piedesztálra emelni, és egyébként azt gondolom, hogy azok is, akik a Kádár-rendszert is megpróbálják valahogy relativizálni, és a Kádár-rendszerről is úgy beszélnek, mint valamifajta arany békeidőről, amikor mindenkinek szép volt és mindenkinek jó volt. Olyanok is vannak ebben az országban, millióan, akiknek nagyon súlyos, fájó emlékeik vannak vagy személyesen, vagy pedig a családi történeteken keresztül a Kádár-rendszerrel kapcsolatosan is. Sajnos ilyen XX. századunk van, és ahhoz, hogy a XXI. század ne legyen ilyen, nem

kellene ilyen javaslatokat tenni. Nagyon bízom abban, hogy a kormánypárti képviselők is elmondják a véleményüket ezzel kapcsolatosan. Nem gondolom, hogy ez jobb- és baloldal ügye; az lenne a jó, ha egyet tudnánk érteni legalább néhány alapkérdésben, például abban, hogy mit gondolunk a Horthy-korszakról. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Novák Előd képviselő úrnak adom meg a szót, azzal, hogy utána alelnök úrnak adnám meg a szót annak érdekében, hogy szót kérhessek. Köszönöm szépen. Képviselő úr a szó.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm a szót. Nem kívánom megpecsételni ennek a határozati javaslatunknak a sorsát, mégis szót kell kérnem, ugyanis félek, hogy a kormánypártok meg fognak futamodni attól a balliberális összetűztől, amit erre a javaslatra zúdítottak, és egyáltalán attól a rendszerváltó, történelemformáló szemléletváltozástól, ami sajnos még mindig várat magára, úgy tűnik, hogy a Horthy-korszak megítélésének tekintetében is.

Természetesen lehet szemezgetni, és azt mondani, hogy beszéljünk inkább Klebelsberg Kuno kultuszminiszterségéről, de ha nincs Horthy Miklós, akkor bizony nincs egy ilyen kultuszminiszterünk sem, és nekünk ebben a bizottságban elsődlegesen, mint kulturális bizottság, elsősorban nyilvánvalóan a Horthy-korszak kultúrpolitikája előtt kell fejet hajtunk. Már önmagában ennyi alapján méltó volna a Horthy-korszak arra, hogy erről egy emlékévkben nyilvánítsunk véleményt, és példaként emeljük fel a mindenkori kormánynak is, hogy valahogy így kellene folytatni azt a politikát, ami akkor, abban a bő két évtizedben egészen máshogy zajlott, egészen virágzásnak indult Magyarország, nemcsak a kultúra terén, de gazdaságilag is. Pedig ugyanúgy volt gazdasági világválság, ugyanúgy voltak járványok, leginkább volt Trianon, sok minden volt, de ennek ellenére az a két évtized összehasonlítva az elmúlt két évtizeddel ég és föld nemcsak kultúrpolitikailag, de az élet minden területén is, azt gondolom, hogy ezért joggal emlékezhetünk meg erről.

Azt mondani, hogy ez nem a mi hatáskörünk, és utaljuk a Magyar Tudományos Akadémia hatáskörébe, természetesen egy olcsó kibúvó, ahogy mondjuk Alföldi Róbert garázdálkodása ügyében sem lehet azt mondani, hogy ez nem a politika hatásköre. Dehogynem! Állami támogatást adunk neki, mi szavazzuk meg itt, hogy ez a Nemzeti Színház kap-e állami támogatást; a miniszter dönti el, hogy a helyén maradhat-e sorozatos provokációival szemben. Nem lehet azt mondani, hogy ezek a kultúrpolitikai kérdések teljesen elválaszthatók a kormányzattól vagy az Országgyűléstől. Nekünk világos, egyértelmű üzeneteket kell küldeni, ahogy önök is küldtek a legutóbbi üléseken például, hogy nem akarnak történelmi filmeket gyártatni a közmédiával, és rábízák egy III/III-as Böröcz Istvánra, hogy rendelkezzen a közmédia 60-70 milliárd forintja felett.

Ugyanígy most is a mi felelősségünk, hogy mondjuk a Magyar Tudományos Akadémiára bízunk-e mindenféle történelmi kérdést. Kormányzati felelősség, hogy finnugor világkongresszusra adunk 150 millió forintot, ahogy ezt megtette a jelenlegi kormányzat, vagy egy turáni világkongresszusra. Ez bizony mind értékválasztás, és nem lehet mindent a Magyar Tudományos Akadémia hatáskörébe vonni, még akkor se, ha nyilvánvalóan itt nem fognak olyan magas színvonalú viták folyni, ahogy az előttem szóló is rendszeresen Horthy-rendszerről beszélt, holott ilyen nem létezik, Horthy-korszak létezik, mert többféle rendszer volt az ő időszaka alatt is. Mindenesetre Horthy Miklós munkásságát lehet bírálni balról, és lehet bírálni jobbról is természetesen, akár főként mondjuk a munkássága utolsó időszakát is, azonban épp az ő jobbról és balról egyaránt való bírálata is bizonyítja, hogy az ő munkássága méltó arra, hogy egy emlékévkben egy komoly vitát is szenteljünk az ő munkásságának. Olyan felvirágzásnak indult Magyarország az ő évtizedei alatt, ami példaként szolgálhat a jelenlegi kormányzatnak. Ha már a Beatrice-slágert említette az LMP képviselője, nekem sokkal

inkább az a sor jut erről eszembe, hogy „Horthy jött a fehér lovon”. Ha csak önmagában – ahogy ő fogalmazott – a vörös rongyokba öltözött város felszabadítására gondolok, vagy akár arra, hogy Károlyi Mihálynak most is szobra lett Siófokon, fideszes önkormányzat által befogadva, akkor bizony azt kell mondanom, hogy nagyon szükség lenne egy ilyen emlékévre, amelynek keretében természetesen a médiumokban, a közbeszédben megtörténhet egy olyan egészséges vita, amire az elmúlt évtizedekben, sajnos az elmúlt húsz évben sem volt példa, de az azt megelőzőben pláne nem lehetett erről tisztességes vitát folytatni. Amit akkor még lehetett leginkább tiltani, más témákat tűrni, támogatni, azt most már emeljük arra a szintre, hogy értelmes vita folyhasson erről, és példaként emelhessük ennek a két évtizednek a kultúrpolitikáját mindenképpen, és ennek a bizottságnak leginkább ez a feladata, hogy ezelőtt fejet hajtson.

Ezért javaslom legalábbis tárgysorozatba venni, aztán az Országgyűlés majd nyilvánvalóan – egy remélhetőleg hosszabb, érdemibb, alaposabb vita után – bölcs döntést fog hozni. Azt kérem, hogy legalábbis ennek a vitának a lehetőségét adják meg, és egyelőre tárgysorozatba-vételről beszélünk, még csak nem is napirendre-vételről. Ha tehát adott esetben azt mondják, hogy az IMF nyomására, ilyen-olyan megszorítások miatt most aktuálisabb, fontosabb feladatai vannak az Országgyűlésnek, akkor ám legyen, ne vegyék napirendre. Azt mondani azonban, hogy ezt úgymond még leltárba se vegyünk, hogy ez egy olyan kérdés, amivel nem kell foglalkozni, nem is szabad, tiltani kell, ahogy azt a balliberális oldal parancsolja nekünk, ez azt gondolom, hogy elfogadhatatlan; ezért kellene ezt a javaslatot tárgysorozatba venni legalábbis. Köszönöm szépen.

(Az elnöklést Karácsony Gergely, a bizottság alelnöke veszi át.)

ELNÖK: Köszönöm. Átveszem az elnöklést, és megadom a szót elnök úrnak.

DR. CSER-PALKOVICS ANDRÁS (Fidesz): Köszönöm szépen, alelnök úr. Tisztelt Bizottság! Nem leszek hosszú, mert azt hiszem, hogy minden kiderült ebből a vitából, aminek itt most ki kellett derülnie, és szerintem az is kiderült, hogy miért nem lehet ezt a javaslatot tárgysorozatba venni, azt követően a parlament előtt megtárgyalni, illetve azt elfogadni. Egyrészt azt gondolom, hogy politikai testületek elé behozni történésekre vonatkozó kérdéseket minimum nem szerencsés, főleg ha egyébként azt kifogásolja valaki, hogy a történelmet és a történetírást miért a politika befolyásolja; akkor viszont ne is akarjuk befolyásolni azzal, hogy politikai testületek történelmi kérdésekről folytatnak le egyébként vitát.

A második megjegyzésem, hogy ennek a határozati javaslatnak, ha már emlékévről szól, néhány indokot kellett volna tartalmaznia. Önmagában szerintem a húsz év ezzel kapcsolatban semmilyen érdemi iránymutatást nem ad, tehát hiányzik szerintem ebből a határozati javaslatból érdemi indok, ebből következően érdemi alapvetés, ami alátámasztaná egyébként azt, hogy az emlékév kérdéséről egyáltalán beszélni kellene.

A harmadik megjegyzésem pedig: én azt gondolom, hogy az emlékév, mint műfaj egy olyan műfaj, aminek szükségképpen olyan kérdésekről kellene szólnia, amiben nagyjából nemzeti egyetértés van, amiben össze lehet fogni, amiben azt gondoljuk, hogy ugyanazt gondoljuk mindannyian, akik magyarként itt élünk, vagy éppen határon túl gondolunk ide. Azt gondolom, hogy ez a kérdés itt, ebben a vitában is egyértelműen kiderült, hogy nem egységes álláspont ebben nem alakítható ki, azaz az emlékév mögé semmilyen módon egy többségi társadalmi támogatást felsorakoztatni nem lehetne, csak vitákat és konfliktusokat. Azt gondolom, hogy az emlékév műfaja nem erre lett kitalálva, tehát én magam ezen indokok alapján a tárgysorozatba-vételt nem fogom támogatni. Egykörös vitában maradtunk. Vitányi képviselő úr! *(Novák Előd: Bocsánat, de nem ön vezeti az ülést, csak jelzem.)*

ELNÖK: Köszönöm. Átadom az elnöklést elnök úrnak.

(Az elnöklést dr. Cser-Palkovics András, a bizottság elnöke veszi vissza.)

ELNÖK: Köszönöm. Vitányi képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. VITÁNYI IVÁN (független): Nem akarok részletesen hozzászólni, hiszen ebbéli álláspontomat ez ügyben már kifejtettem az évtizedek során röviden is, hosszan is, családi vonatkozásban és általában; általában akarok szólni. Horthy Miklós megítélésében a következőképp kell eljárni. Nem kell a háborús bűnösök közé sorolni, nem kell megátkozni a nevét, nem kell mindenben a rosszat látni. Látni kell az erőlködését, hogy valamit elérjen, tehát nem a legrosszabbak közé való, de nem Kossuth Lajos, Széchenyi István és Rákóczi Ferenc közé való, mert – lehetne sorolni – bizonyos felemelkedés volt, de azért a hárommillió koldus országa maradt Magyarország, amelyben a történelmi zsákutcából egy lépést nem tudunk kijebb jutni. (*Novák Előd: Na!*) Az 52 százalékos parasztság teljes nyomora volt. Talán vannak itt paraszt származásúak, és emlékeznek rá, hogy mi volt. (*Szávay István és Pörzse Sándor: Nem emlékszünk. – Pörzse Sándor: A mi családunk másképp ítélte meg.*) Én sajnós emlékszem.

ELNÖK: Elnézést, Vitányi képviselő úrnál van a szó.

DR. VITÁNYI IVÁN (független): Benne voltam a népi mozgalomban, és voltam nagyon sok helyen a Viharsaroktól kezdve másutt, ahol láttam a parasztság nyomorát, meg kellett tapasztalnom mint úri gyerek. Sem szobrot nem kell tehát állítani, sem évet nem kell kitűzni, ugyanakkor nem kell meggyalázni. Nem beszélhetek a Horthy-család nevében, de azt azért elmondom, hogy amikor ifjabb Horthy István, az unokatestvérem itt volt Horthy Miklós újratemetésén Kenderesen, az ő beszédében is intő szavakat mondott a Horthy-kultusz ellen. Személyesen beszélgettünk, és körülbelül ebben a nézetben, amit én most elmondtam, mélyen egyetértettünk, tehát nem egyértelmű a Horthy-család részéről sem a dolog megítélése. Tekintsük őt történelemnek, akinek sorsát pozitívumaival és negatívumaival együtt elemezni kell, ennek biztosítsuk a feltételét, de ne csináljunk öncélú kultuszt belőle, mert nem ez az út, amelyen járnunk kell, nem az az út, amely Hitler csatlósaként ahhoz vezetett, ugyanakkor elismerjük azt, ha bizonyos törekvéseiben helyesen járt el, például az 1920-as években a Bethlen István által végzett konszolidációban.

ELNÖK: Kérdezem, hogy van-e olyan képviselőtársam, aki még nem szólt hozzá a vitához, és hozzá kíván szólni. (*Nincs jelentkező.*) Egykörös volt a vita, az elején ezzel nyitottam meg a vitát, ha jól emlékszem, úgyhogy visszaadom az előterjesztő képviselőjének válaszadásra a lehetőséget.

Szávay István (Jobbik) reflexiói

SZÁVAY ISTVÁN országgyűlési képviselő (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Hiller képviselő úr tanár-diák jellegű kioktatására nem kívánok reagálni. (*Dr. Hiller István: Ne is! – Derültség a hátsó sorokban.*) Amit Karácsony képviselő úr elmondott, és aztán Vitányi képviselő úr is kicsit megerősítette, ezt a sajátos okfejtést, hogy Horthyt vessük el, de emeljük piedesztálra például helyette Bethlen Istvánt... (*Dr. Vitányi Iván: Nem mondtam, hogy emeljük piedesztálra.*) Karácsony képviselő úr vitte errefelé a saját felszólalását. Bethlen István gyakorlatilag Horthy mögött, Telekivel együtt annak a rendszernek, nemcsak az általa miniszterelnökként vitt tíz évnek, hanem az azt követő

esztendőknék is egy meghatározó szereplője volt. Ebből a szempontból számomra egy kicsit furcsa ez az érvelés, de ha már szóba került itt többek részéről ellenpontként az, hogy inkább olyan történelmi szereplőket kellene keresni, akikkel kapcsolatban közmegegyezés van, sőt el is hangzott Vitányi képviselő úr részéről például Rákóczinak a neve, akkor azért szeretném önöket emlékeztetni, hogy ez a bizottság és az Országgyűlés volt az, aki rendre leszavazta a Jobbiknak azt a kezdeményezését, hogy Rákóczi-emlékévet tartsunk. Itt azért érzek némi sajátos ellentmondást. Azt hiszem, hogy Rákóczi Ferenc személyével kapcsolatban nem kell a mai magyar politikai életnek túlzottan megosztottnak lennie, mégsem támogatták ezt a javaslatot; feltételezem, hogy azért nem, mert tőlünk érkezett.

Ebből a szempontból érzem főként elnök úr indoklását álságosnak. Elnök úr az indoklását pontosan erre építette, hogy a történelmi személyeknek kellene inkább emlékévet állítanunk, ha már mindenképpen akarunk, akikkel kapcsolatban közmegegyezés van. Az egyéb megjegyzésekkel kapcsolatban tényleg nem kívánok történelmi vitába bocsátkozni, mert azt hiszem, mindenki elmondta nagyjából a saját érvelését és meglátását. Vitányi képviselő úr egy fokkal még mindig korrektebb volt, mint amit Hiller Istvántól hallhattunk. A mi megítélésünk továbbra is más, mi továbbra is egyként és összességében szeretnénk ezeket az éveket, ezeket az évtizedeket vizsgálni.

Egy mondatra szeretnék csak reagálni: „történelmi zsákutca a Horthy-rendszer”. Én úgy gondolom, hogy sok olyan történelmi zsákutcában a magyarság még nem volt, mint 1918-1919 fordulóján, amikor szétrabolták az országot a megszálló hadseregek, amikor pusztított Károlyiék szabadságba, egyenlőségbe vetett hiten alapuló rémuralma, amikor kivették a magyar katonák kezéből a fegyvert, amikor bolsevik rémuralom alá került az ország. Persze tudom, hogy ezt a kérdést is nyilván itt egy páran máshogy ítélik meg, vannak, akik számára ez dicsőséges 133 nap volt, de úgy gondolom, hogy a társadalom döntő többsége számára nem. Történelmi zsákutcában 1918-1919 fordulóján volt Magyarország, és ebből a történelmi zsákutcaból az ő személye, a köré csoportosuló és a nevével fémjelzett rendszer vezette, vagy legalábbis próbálta – hogy nem mindenben és sikerrel, ez mondjuk kétségtől igaz – kivezetni ezt az országot. A javaslatunkat fenntartva kérjük ennek a támogatását. Köszönöm szépen.

Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba-vételéről

ELNÖK: Határozathozatal következik. Kérdezem, hogy ki támogatja az indítvány tárgysorozatba-vételét. *(Szavazás.)* Ketten támogatják. Kik nem támogatják? *(Szavazás.)* Tizenkettő. Kik tartózkodtak? *(Szavazás.)* Négy. A bizottság nem vette tárgysorozatba az indítványt. *(Dr. Hiller István: Elnök úr, ügyrendben szeretnék szólni. Szólhatok?)* Miniszter úr a szó. *(Novák Előd: Egykörös ügyrendi?)*

DR. HILLER ISTVÁN (MSZP): Egyszer fogok szólni. Ügyrendben a következőt szeretném javasolni. Úgy tudom, hogy 2013-ra előkészületben van a Bethlen Gábor-emléké. Bethlen Gábor 1613-1629-ig volt Erdély fejedelme, és mint ez a későbbiekben bizonyosságul lett, Erdély legnagyobb és legjelentősebb fejedelme volt. Azt javaslom a kulturális bizottságnak, hogy az év végén, november-december fordulóján tegyünk be egy olyan napirendi pontot, amikor a kormányzat azon illetékeseit, akik a Bethlen Gábor-emlékévet előkészítik, jöjjenek a bizottság elé, és mondják el terveiket, hogyan kívánja az ország megünnepelni Bethlen Gábor trónra lépésének 400. évfordulóját.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Úgy fogunk eljárni, mint az előző hetekben tett ilyen jellegű javaslatokkal, hogy természetesen ezt elfogadom. Annyit tennék csak hozzá a pontosság kedvéért, hogy itt van előttem a H/3044. számú, bizonyos Rákóczi-emlékévről szóló indítvány, és a kulturális bizottság tárgysorozatba vette az indítványt egyébként akkor

az emlékévre vonatkozóan. *(Novák Előd: ügyrendben kérnék szót.)* Novák Előd képviselő úré a szó.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm szépen. Ha már így kitágítottunk az ügyrend határait, akkor én is idehoznék egy egyfajta „egyebeket”, erre válaszul elnök úrnak. Képviselőtársam azt mondta, hogy az Országgyűlés szavazta le, tehát valóban tárgysorozatba került, ezért szavazhatta le – egyébként számtalan alkalommal – az Országgyűlés, tehát sajnos még magasabb szinten bukott el. *(Dr. Kupper András távozik az ülésteremből.)*

A külföldön rekedt magyar kulturális javak feltárásáról, megóvásáról, illetve hazahozataláról szóló határozati javaslat (H/7814. szám)

ELNÖK: A H/7814. számú indítvány következik. Gondolom, Pörzse képviselő úr előterjesztőként szól hozzá, és Ferenczi képviselő úr is jelen van. Kérdezem, hogy ki kívánja szóban ismertetni. *(Jelzésre:)* Ferenczi képviselő úré a szó.

Ferenczi Gábor (Jobbik) szóbeli kiegészítése

FERENCZI GÁBOR országgyűlési képviselő (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Bizottság! A külföldön rekedt magyar kulturális javak hazahozataláról és megőrzéséről szóló határozati javaslatunk beadásának közvetlen oka az volt, hogy úgy érezzük, hogy az elmúlt idestova két esztendőben a magyar kormány vajmi keveset tett annak érdekében, hogy az 1920. június 4-ei trianoni békediktátum után elcsatolt egykori magyar területeken található kulturális javaink ismét visszakerüljenek magyarföldre, illetve ezeket a kulturális javakat – nyomást gyakorolva a környező országok kormányaira – megfelelő állapotban tudjuk tartani, meg tudjuk őrizni, és a későbbi generációk számára is be tudjuk mutatni. Ezért arra szeretném kérni a tisztelt bizottságot, mivel tárgysorozatba-vételről döntünk, hogy támogassák ezt a határozati javaslatot, márpedig azért is, hogy a Magyar Országgyűlés, a magyar parlament képviselői is kifejezhessék véleményüket, kifejthessék álláspontjukat, napirendre tudjuk venni ezeknek a rendkívül fontos kulturális javaknak a sorsát. Szeretném önöket kérni, hogy pozitívan álljanak ehhez a kérdéshez. Bízom az önök jóindulatában és lelkiismeretében. Köszönöm.

ELNÖK: Pörzse képviselő úrnak előterjesztőként is megadom a szót.

Pörzse Sándor (Jobbik) szóbeli kiegészítése

PÖRZSE SÁNDOR (Jobbik) előterjesztőként: Köszönöm szépen. Azt gondoljuk, hogy most végre egy olyan politikamentes ügyet vettünk elő, amely mindenki támogatására számíthat. Szeretném képviselőtársaim figyelmét felhívni arra, hogy jelen pillanatban Bécsben található egy Árpád-kori, Árpád családjához köthető fejedelmi kard, amelyet a magyar nép hagyománya egyébként Attila kardjának tart, ugyancsak Bécsben található a Bocskai-korona, és például Prágában található Szent István kardja. Tudom, hogy például a Bocskai-korona esetében rendkívül komplikált a helyzet, hiszen arra a románok is igényt tartanak. Tudjuk, hogy ez egy olyan kérdés, amely nem kevés diplomáciai előkészítést, a kulturális tárca részéről pedig rengeteg egyeztetést igényel, de csak a laptopomon szeretném megmutatni, hogy csak Bécsben hány olyan, magyar vonatkozású történelmi relikvia van, amelynek legalább a hazahozatala elkezdésével időszerű lenne foglalkozni. Azt hiszem, hogy például Mátyás király, Nagy Lajos fegyvereiről, páncélzatáról elkezdni tárgyalni nem egy ördögtől való dolog. Egyszerűen nem tudom elképzelni, hogy ha erre kormányzati akarat van, akkor ez elé a bécsi szaktárca vagy a bécsi kormány különösebb akadályt gördítene. *(Dr. Hiller István: Á, nem hiszem...)* Hiller miniszter úr ebben már nyilván benne volt, úgyhogy ő

jobban tudja, hogy ez mennyire nehéz, illetve mennyire könnyű; majd nyilván akkor elmondja, hogy nem annyira könnyű, mint ahogy ezt mi gondoljuk. A lényeg az, hogy az Országgyűlés nyilvánítsa ki az akaratát arra nézve, hogy mindent megteszünk azért, hogy ezeket a magyar történelmi relikviákat hazahozzuk.

ELNÖK: Megnyitom a vitát. Hiller miniszter úr kért szót. Öné a szó.

Hozzászólások

DR. HILLER ISTVÁN (MSZP): Ez egy épeszű kezdeményezés, de általánosságban nem fog tudni sikerre vezetni. Szeretnék mondani három példát. Az államok egymás között mindig konkrét esetekről tárgyalnak. Arra, hogy általában az egyik állam általában a másik államnak adjon ki valamit, sajnos az elmúlt fél évezred világtörténelme kevés lehetőséget ad, hogy ha ezt így fogalmazza meg egy állam, azt egy másik ország vagy országok közössége komolyan vegye és teljesítse. Annak idején nagy-nagy visszhangot váltott ki, amikor a XX. században – ilyen értelemben a második világháború után példa nélküli módon – egy kulturális miniszter, Melína Merkúri, Görögország akkori kulturális minisztere az Akropolisz frízét hivatalosan visszakövetelte az Egyesült Királyságtól. Ez nem valósult meg, vannak azonban olyan példák, amikor olyan országok, amelyek jó és olyan országok, amelyek egyáltalán nem jó vagy alig rendezett viszonyban vannak egymással, egy ilyen akció vagy egy ilyen tárgyalássorozat akár a teljes kapcsolatrendszeren képes javítani.

Mondok olyan példát, ami nem a rendszerváltás utáni történelmünkéből való, és sikeres. Az egykori selmecbányai Bányászati Akadémia könyvtárát – amit Selmecbányán az akkori Csehszlovákia hatóságai szörnyű módon kezeltek – a rendszerváltás előtti Magyarország diplomáciai tárgyalások útján haza tudta hozni. Jelen pillanatban, két részre osztva a Nyugat-magyarországi Egyetem – jogelődje a soproni Erdészeti és Faipari Egyetem – múzeumi könyvtárát alkotja, ezek a magyar múlt, a magyar oktatástörténet csodálatos emlékei, a másik része pedig Miskolcon, a Miskolci Egyetem – amelynek jogelődje a miskolci Nehézipari Főiskola – Műemlékkönyvtárában található. Az utolsó példa pedig a sárospataki könyvtár, amelyet hadizsákmányként egy az egyben vittek el. Benne voltam abban a tárgyalásban, amely végül is eredményre vezetett, és amelynek eredményeként Putyin, Oroszország elnöke a könyvtárat gyakorlatilag teljes épségében visszaadta. Ezek egyesével folytatott tárgyalások; van, amelyeknek van sikere, másoknak nem.

Ha ennyi szakmaiságot vagy ennyi részletet még szabad belevinnem, Ausztriával azért is bonyolult a rendszer, bármilyen műtárgy megszerzésére irányuló törekvés, mert a Monarchia felbomlása után az úgynevezett badeni egyezményben a létrejövő Osztrák Köztársaság és az Osztrák-Magyar Monarchia más utódállamai – jelen esetben Magyarország, a Magyar Királyság – ezt a viszonyt szerződéses módon rendezték. Ezért természetesen kétoldalú beleegyezés és kétoldalú akarat kell ahhoz, hogy Ausztriában bármely magyar eredetű vagy a magyar történelem kizárólagos emlékét őrző tárgy hazakerüljön. Azt gondolom, hogy a Bocskai-korona olyan, amelyre jelen kormány is tett kísérletet 2010 után, én úgy tudom, hogy csekély eredménnyel.

Érdemes tehát a kulturális bizottságnak ezen gondolkodni, de meg kell mondanom, hogy ez sokkal inkább bármely kormány kulturális örökséggel foglalkozó intézményének vagy éppenséggel minisztériumának, államtitkárságának a feladata, mint a kulturális bizottságnak, mi leginkább egy ellenőrző szerepet játszunk ebben a dologban. Az, hogy a magyar diplomáciának legyen egy olyan része, amely kulturális javaink, kulturális emlékeink megállapodás alapú visszaszerzésére irányul, helyes dolog, és ezt támogatni kell a diplomácia és a pénzügy eszközeivel, de meg kell mondanom, hogy általában egy ilyen javaslat elfogadása inkább ellene hat azoknak az érdekeknek, amelyek bármely oldalról is jönnek, és

azt akarják, hogy magyar javak hazakerüljenek. Egy ilyen javaslatra egy nemzetközi közösség vagy egy partnerország inkább negatívan reagál, miközben konkrét tárgyalások konkrét műtárgyról vagy műtárgyegyüttesről eredményesebbek. Ennyit szerettem volna csak elmondani.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem, hogy kíván-e képviselőtársaim közül bárki hozzászólni. *(Jelzésre:)* Pörzse képviselő úrnak adom meg a szót.

PÖRZSE SÁNDOR (Jobbik): Köszönöm szépen. Megfogadva volt miniszter úr tanácsát, akkor arra kérjük fel a kormányt, hogy konkrét tárgyakra konkrét javaslatokat dolgozzon ki. Köszönöm.

ELNÖK: Alelnök úrnak adnám át a szót, és szeretnék szót kérni.

(Az elnöklést Karácsony Gergely, a bizottság alelnöke veszi át.)

ELNÖK: Megadom a szót elnök úrnak.

DR. CSER-PALKOVICS ANDRÁS (Fidesz): Köszönöm szépen. Ha valaki előveszi a június 19-ei plenáris ülés jegyzőkönyvét, L. Simon László államtitkár úr erről egyébként szolt két tekintetben is, két lehetséges megoldásról is beszélt: egyrészt az államközi tárgyalásokról, illetve beszélt egy olyan szakmai bizottság létrehozásáról, amelynek kifejezetten az a feladata és célja, hogy elsősorban az árveréseken feltűnő ilyen jellegű tárgyak vonatkozásában lépjen, és a mindenkori magyar kormánynak adja meg azt a szakmai segítséget, amivel ezeket a lépéseket meg lehet tenni. Ebben bízva érzem úgy – bár értem, és sok tekintetben azt gondolom, hogy itt egyetértés is van az előterjesztés pozitívumait tekintve –, hogy ez most nem időszerű kérdés. Itt egy konkrét államtitkári ígéret van. Azt hiszem, hogy akár legközelebb, amikor az örökségvédelem ügye szóba kerül, ezt a kérdést fel lehet tenni *(Dr. Hiller István: Helyes.)*, hogy mi történt június óta, illetve milyen lépéseket tervez a szakminisztérium a következő időszakban. Visszaadom alelnök úrnak az ülésvezetést.

ELNÖK: Köszönöm. Kíván még valaki hozzászólni? *(Nincs jelentkező.)* Zárszóra visszaadom a szót, és visszaadom az elnöklést.

(Az elnöklést dr. Cser-Palkovics András, a bizottság elnöke veszi vissza.)

Ferenczi Gábor (Jobbik) reflexiói

FERENCZI GÁBOR országgyűlési képviselő (Jobbik): Köszönöm szépen. Először is Hiller képviselőtársamnak szeretnék reagálni. Nyilván abban egyetértünk, hogy államközi megállapodásokat kell kötni, államközi tárgyalásokat kell folytatni annak érdekében, hogy ezek a javak visszakerülhessenek. Ez a határozati javaslat egy szándékot nyilvánít ki, a Magyar Országgyűlés abbéli szándékát, hogy a magyar kormányt támogatja abban, hogy hathatós lépéseket tegyen e kulturális kincsek visszahozatala érdekében. Nyilvánvalóan az már másodlagos kérdés, hogy ezeket a tárgyalásokat miként fogja lefolytatni. Mivel Hiller képviselő úr is egyetért abban, hogy ez egy jó szándékú javaslat, és mi magyar emberekként abban vagyunk érdekeltek természetesen, hogy ezek a magyar kulturális javak megmaradjanak, és ha lehetőség van rá, akkor hazánk jelenlegi területén tudjuk ezeket megőrizni és bemutatni majd a jövő nemzedéke számára, azt gondolom, hogy nincs olyan ellenérv, és a bizottsági ülésen sem hangzott el olyan ellenérv, ami szembemenne ezzel a szándéknyilvánítással, amit ez a határozati javaslat tartalmaz.

Amit még szeretnék kiemelni, hogy a javaslatunk tartalmazza azt is, hogy a magyar kormány készítsen egy listát, készítsen egy katasztert ezekről a külföldön fellelhető kulturális értékekről. Azt gondolom, hogy ez egy nagyon fontos feladat, ami nem várhat. Nagyon sok kultúrkincsünkről nem is tudjuk igazán, hogy jelenleg hol található, tehát nagyon fontos lenne felmérni egyáltalán, hogy milyen olyan, számunkra fontos értékek találhatók jelenleg külföldön, amelyek úgy gondolom, hogy unokáinknak, dédunokáinknak is nyilván fontosak lennének, ha megismerhetnék ezeket. Továbbra is kérem tehát önöket, és mivel ez egy határozati javaslat, tehát egy szándéknyilvánításról van szó, kérem, hogy azt a lehetőséget adják meg a Magyar Országgyűlésnek, hogy erről a kérdéskörrel egyáltalán a Magyar Országgyűlés, a Parlament falai között tudjunk részleteiben beszélni, és mivel a jelenlegi kormány magát előszeretettel aposztrofálja a nemzeti ügyek kormányának, kérem, támogassák ezt a nemzeti ügyet szolgáló javaslatot. Köszönöm.

Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba-vételéről

ELNÖK: Köszönöm szépen. Határozathozatal következik. Kérdezem, hogy ki támogatja a tárgysorozatba-vételét az indítványnak. *(Szavazás.)* Kettő. Kik tartózkodtak? *(Szavazás.)* Tizennégy. Kik nem támogatták? *(Szavazás.)* Kettő. A bizottság nem vette tárgysorozatba a H/7814. számú javaslatot.

Egyebek

Az „egyebek” napirendi pont következik. Kérdezem, kíván-e bárki a napirendi pontnál hozzászólni. *(Nincs jelentkező.)* Ezennel a bizottsági ülést berekesztem. Mindenkinek szép napot kívánok!

(Az ülés befejezésének időpontja: 11 óra 11 perc)

Karácsony Gergely
a bizottság alelnöke

Dr. Cser-Palkovics András
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Várszegi Krisztina